

Kniha Daniel — číslo deväťdesiatjeden

Odhaľovanie prorockej rieky: Cesta cez prepojenia medzi pohybmí Danielových videní

Jeff Pippenger

2024-02-24

Poznanie, ktoré bolo odpečatené v hnutí prvého anjela, je znázornené videním pri rieke Ulai v knihe Daniel. Toto videnie predstavuje siedmu, ôsmu a deviatu kapitolu Daniela a poznanie, ktoré bolo odpečatené v hnutí tretieho anjela, je znázornené videním pri rieke Hiddekel, ktoré predstavuje desiatu, jedenástu a dvanástu kapitolu. Spojení medzi týmito dvoma hnutiami je mnoho. Tieto dve hnutia sú navzájom spojené sto dvadsiatimi šiestimi rokmi od vzbury roku 1863 až po čas konca v roku 1989.

Oba časy konca sú v každom hnutí vyznačené „sedemnásobkom času“ z tretej knihy Mojžišovej, dvadsiatej šiestej kapitoly. Pohanstvo a potom pápežstvo pošliapavali svätyňu a zástup až do času konca v roku 1798. Od vzbury v roku 1863 až do roku 1989 dochádzalo k duchovnému pošliapavaniu, ako je to znázornené štyrmi ohavnosťami v ôsmej kapitole knihy Ezechiel.

Štyridsaťšesť rokov od konca prvého rozhorčenia až po koniec posledného rozhorčenia v roku 1844, počas ktorých Kristus budoval duchovný chrám, do ktorého náhle vošiel 22. októbra 1844, je paralelou času konca v roku 1989 až po čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon, keď Kristus opäť buduje duchovný chrám, ku ktorému náhle príde v hodine veľkého zemetrasenia zo Zjavenia 11.

Keď v roku 1844 prišiel tretí anjel, Posol zmluvy sa náhle zjavil, aby očistil synov Léviho; no do roku 1863 títo neverní Léviovci zavrhlí Mojžišovo poslanstvo prinesené Eliášom a obrátili sa k blúdeniu na púšti. V tomto procese skúšky „staviteľa“ napokon zavrhnú „uholný kameň“ „sedemnásobku“ a potom prejdú z hnutia Filadelfie do cirkvi Laodicey. V posledných dňoch, keď Posol zmluvy náhle príde do svojho chrámu pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, použije verných Léviovcov, aby povolal svoje druhé stádo. Verní posledných dní prejdú z „cirkvi“ Laodicey do „hnutia“ Filadelfie.

Hnutie prvého anjela zverejnilo svoje sformulované poslanstvo dvestodvadsať rokov po vydaní Biblie kráľa Jakuba a hnutie tretieho anjela zverejnilo svoje sformulované poslanstvo dvestodvadsať rokov po vydaní Deklarácie nezávislosti. Sformulované poslanstvo oboch hnutí bolo zmocnené naplnením proroctva o islame, ktoré bolo označené zostúpením anjela. Príchod anjela určil začiatok „rozpravy“ v druhej kapitole Habakuka a viedol k zverejneniu Habakukových tabúl.

Posilnené poslanstvo, ktoré predstavovali Habakukove tabule, viedlo ku sklamaniu, ktoré uviedlo čas meškania, ktorý viedol k poslanstvu Polnočného volania, ktoré sa zavŕšilo naplnením poslanstva Polnočného volania. Paralely, ktoré existujú medzi týmito dvoma hnutiami, sú presvedčivým dôkazom pre tých, ktorí sa rozhodnú vidieť, že všetky prvky mileritskej histórie sú spojené s dejinami sto štyridsaťštyritisíc a opakujú sa v nich. Obdobie neskorého dažďa je predobrazené v mileritskom hnutí a naplňa sa v hnutí Future for America. Inšpirácia opakovane upozorňuje tých,

ktorí sú ochotní počuť, že iba tí, ktorí rozpoznajú neskorý dažď, ho aj prijmú.

Obdobie, hnutie a posolstvo pozdného dažďa sú všetky znázornené v dejinách milleritov a slovo „rozpoznať“ predstavuje videnie niečoho, čo ste už predtým videli. Jediný spôsob, ako uvidieť obdobie, hnutie a posolstvo pozdného dažďa, je rozpoznať, že boli znázornené v dejinách milleritov. Boli znázornené aj v iných posvätných reformačných hnutiach. Milleritské hnutie bolo počiatočným hnutím, ktoré predstavuje záverečné hnutie, a preto má omnoho viac priamych odkazov než skoršie reformačné hnutia. Nesie tiež pečať Alfya a Omegy, ktorý vždy znázorňuje koniec veci jej začiatkom.

V milleritskom hnutí boli položené základy a ústredným pilierom bola ôsma kapitola knihy Daniel, verše trinásť a štrnásť. Uvedomujem si, že sestra Whiteová označuje štrnásty verš za ústredný pilier a základ, no skutočnosť je taká, že štrnásty verš je odpoveďou na otázku trinásteho verša. Odpoveď je bez porozumenia otázke, ktorá ju vyvoláva, prázdna. Trinásty verš označuje videnie pošliapavania, ktoré uskutočňujú dve pustošiace moci, a štrnásty verš je videním Krista, ktorý obnovuje svätyňu a zástup, ktoré boli pošliapané. Tieto dve videnia sú priamo spojené kontextom, gramatikou a Palmonim, Podivuhodným Počítárom.

William Miller bol použitý na to, aby určil základné pravdy, ktorými sú Daniel ôsma kapitola, verše trinásť a štrnásť. Prvým klenotom, ktorý objavil, bolo „sedem časov“, ktoré predstavujú pošliapavanie z verša trinásť, a rámcom, na ktorom vybudoval celú svoju prorockú stavbu, bol motív „dvoch pustošiacich mocností“, znázornený vo verši trinásť. Miller správne určil, že „každodenná“ ohavnosť z verša trinásť bolo pohanstvo a prestúpenie pustošiacej moci bolo pápežstvo. V tomto zmysle samotným „základom“ Millerovho rámca a „základom“ základu i ústredného stĺpa bolo porozumenie, že „každodenná“ v ôsmej kapitole predstavovala pohanstvo. Základom nárastu poznania z milleritskej histórie bolo, že „každodenná“ z Danielovej ôsmej kapitoly bolo pohanstvo, a inšpirácia starostlivo zdôraznila, že „tí, ktorí hlásali posolstvo o hodine súdu, mali správny názor na každodennú.“

Základ svetla, ktoré je v čase konca v roku 1989 predstavené ako „rozmnoženie poznania“, je zároveň aj „ustavičná obeť“. Je to jednoducho ďalšia božská paralela. Aby bolo možné rozpoznať rozmnoženie poznania, ktoré je znázornené v posledných šiestich veršoch Daniela jedenástej kapitoly, je potrebné uplatniť spisy Ellen Whiteovej. Vo svojich spisoch označuje, že dejiny verša tridsaťjeden z Daniela jedenástej kapitoly sa zopakujú v záverečných veršoch Daniela jedenástej kapitoly. Bez tejto inšpirovanej stopy by bolo porozumenie paralelným dejinám verša tridsaťjeden s veršami štyridsať a štyridsaťjeden omnoho ťažšou úlohou.

„Každodennosť“ v knihe Daniel predstavuje pohanstvo a je základom základov pre milleritov a je základom posolstva pre hnutie sto štyridsaťštyritisíc. Je to tiež pravda, ktorá bola zámerne premenená na blud prostredníctvom „lži“, ktorá bola zavedená do tretej generácie laodicejského adventizmu, predobrazenej tretou ohavnosťou „žien oplakávajúcich Tammúza“ v ôsmej kapitole Ezechiela, a kompromisom predstavovaným tretím zborom, Pergamom.

Božské vedenie, ktoré usmerňuje úlohu „ustavičnej“ ako otázky v čase neskorého dažďa, je absolútne ohromujúce a presahuje možnosť ľudského vytvorenia. Štvrtá generácia laodicejského

adventizmu je zobrazená ako tá, ktorá sa klania slnku, čím predstavuje prijatie znamenia šelmy. Sestra Whiteová uvádza, že prijať toto znamenie znamená dospieť k tomu istému zmýšľaniu ako šelma a že tí, ktorí sa pomýlia v chápaní významu antikrista, napokon skončia na strane človeka hriechu. Toto všetko je znázornené starými mužmi v Jeruzaleme v ôsmej kapitole Ezechiela.

V treťom a štvrtom pokolení Boh súdi tých, ktorí Ho nenávidia, a tento súd sa vykonáva, zatiaľ čo druhá skupina prijíma pečať Božieho schválenia. Práve ten úsek Písma, ktorý poskytol Williamovi Millerovi svetlo, potrebné na rozpoznanie, že v knihe Daniel je ako „ustavičná“ predstavený pohanský Rím, je najpriamejšou identifikáciou človeka hriechu, ktorému sa starci klaňajú v ôsmej kapitole Ezechiela. Táto kapitola označuje pápeža druhej pustošiacej moci a zároveň identifikuje pohanstvo prvej pustošiacej moci. A pravda, ktorá je predmetom tohto úseku, sa týka úlohy pohanského Ríma, ktorý je v 2. Tesaloničanom mocou zadržávajúcou pápežstvo, aby nevystúpilo na trón až do roku 538.

„Každodenná obet“, ktorá bola Millerovou základnou pravdou a ktorá mu umožnila vytvoriť prorocký rámec založený na dvoch pustošiacich mocnostiach, ktoré pošliapávajú svätyňu i zástup, je pravdou, ktorú Pavol označuje ako pravdu, ktorá je zavrhnutá a ktorá v posledných dňoch privádza mocné zvádzanie na tých, čo túto pravdu nemilujú. V súlade s paralelnými dejinami tá istá pravda, ktorá je základnou pravdou, umožnila Future for America vytvoriť prorocký rámec o záverečnom trojnásobnom zväzku v posledných dňoch.

Nielen to, ale táto základná pravda, ktorá je základnou pravdou pre obe paralelné dejiny, je premenená na „lož“, ktorá sa stáva základným bludom a Pavlovým mocným klamom, totiž rámcom falošného posolstva „pokoj a bezpečnosť“ falošného neskorého dažďa, ohlasovaného mužmi, ktorí už nikdy viac nepozdvihnú svoj hlas a neukážu Božiemu ľudu jeho priestupky. „Každodenná“ predstavuje základ hnutia prvého i tretieho anjela a keď vzbúrenci z Laodicey obrátili jej význam naruby tým, že satanský symbol označili za symbol Krista, tento falošný symbol sa stal základom podvrhnutého posolstva falošného neskorého dažďa.

Zastavte sa a žasnite; kričte a volajte: sú opití, ale nie od vína; potácajú sa, ale nie od opojného nápoja. Lebo Hospodin vylial na vás ducha hlbokého spánku a zavrel vaše oči; prorokov a vašich kniežat, vidcov, prikryl. A videnie všetkého sa vám stalo ako slová zapečatenej knihy, ktorú podávajú učenému so slovami: Čítaj toto, prosím. A on povie: Nemôžem, lebo je zapečatená. A kniha sa podáva neučenému so slovami: Čítaj toto, prosím. A on povie: Nie som učený. Preto Pán povedal: Pretože sa tento ľud približuje ku mne svojimi ústami a ctí ma svojimi perami, ale svoje srdce vzdialil ďaleko odo mňa, a ich bázeň predomnou je naučená podľa ľudského príkazu: preto, hľa, ja budem ďalej konať podivuhodné dielo medzi týmito ľuďmi, podivuhodné dielo a zázrak; lebo múdrosť ich múdrych zahynie a rozumnosť ich rozumných sa skryje. Beda tým, čo hlboko ukrývajú svoj úmysel pred Hospodinom, a svoje skutky konajú v tme a hovoria: Kto nás vidí? A kto o nás vie? Veru, vaše prevracanie vecí bude pokladané za hrnčiarsku hlinu. Či azda dielo povie o tom, kto ho urobil: Neurobil ma? Alebo či výtvor povie o tom, kto ho utvoril: Nemal rozum? Izaiáš 29:9–16.

Všetci proroci hovorili o posledných dňoch a otvorené klamstvo s cieľom obrátiť význam „každodennej služby“ naruby veľmi tesne napodobňuje definíciu neodpustiteľného hriechu.

Prisúdiť človeku, že je navždy stratený, presahuje schopnosť i morálnu autoritu ľudí voči iným ľuďom, no to nie je to, čo sa tu označuje.

Tí, ktorí u Izaiáša prevracajú veci naruby, čo je jednoducho iné vyjadrenie toho, čo Izaiáš na inom mieste označuje ako nazývanie tmy svetlom alebo svetla tmou, sú označení ako starci, ktorí vládnu Jeruzalemu, keď sa zobrazuje ich konečný súd.

Beda tým, ktorí zlo nazývajú dobrom a dobro zlom; ktorí pokladajú tmu za svetlo a svetlo za tmu; ktorí vydávajú horké za sladké a sladké za horké! Beda tým, ktorí sú múdri vo vlastných očiach a rozumní sami pred sebou! Beda tým, ktorí sú hrdinami v pití vína a udatnými mužmi v miešaní opojného nápoja; ktorí za úplatok ospravedľujú bezbožného a odnímajú spravodlivosť spravodlivému! Preto ako oheň pohlcuje strnisko a plameň stravuje plevy, tak ich koreň bude ako hniloba a ich kvet sa rozplynie ako prach, pretože zavrhlí zákon Hospodina zástupov a opovrhli slovom Svätého Izraelovho. Preto sa rozneval Hospodin na svoj ľud a vzťahol proti nemu svoju ruku a bil ho; i vrchy sa zachveli a ich mŕtvolý ležali ako smeti uprostred ulíc. Napriek tomu sa jeho hnev neodvrátil, ale jeho ruka je ešte vystretá. A zdvihne zástavu národom zďaleka a zahvízda na nich od končín zeme; a hľa, prídu rýchlo a svižne. Izaiáš 5:20–26.

Božia zástava (tých sto štyridsaťštyri tisíc) je pozdvihnutá ako zástava pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, keď sa „roznieva hnev Hospodinov proti jeho ľudu“, a On vystiera „svoju ruku proti nim“, a „bije ich“, a „ich mŕtvolý budú roztrhané uprostred ulíc“. Prostredok ulíc sú ulice Jeruzalema, keď ničiaci anjeli z deviatej kapitoly Ezechiela dostávajú príkaz vyjsť „a biť; nech vaše oko nešetří ani sa nezľutujte. Starca, mládenca i pannu, dieťa i ženy zabite do záhuby; ale ku každému mužovi, na ktorom je znamenie, sa nepribližujte; a začnite od mojej svätyne. A tak začali od starších mužov, ktorí boli pred domom.“ Ezechielovi „starší muži“, o ktorých sestra Whiteová hovorí, že mali byť strážcami ľudu, sú Izaiášovými „opilcami Efraima“, ktorí v dvadsiatej ôsmej a dvadsiatej deviatej kapitole „obracajú veci naruby“.

V piatej kapitole sú to tí, ktorí sú „hrdinami v pití vína a mužmi sily v miešaní opojného nápoja; ktorí ospravedľujú bezbožného za úplatok“. Vydaním knihy Questions on Doctrine sa starí muži napili z kalicha odpadlickeho protestantizmu a predložili falošné evanjelium ospravedlnenia, ktoré tvrdí, že ľudia nemôžu byť posvätení, že Kristus je naším Zástupcom, ale nie naším Vzorom. Týmto spôsobom kniha ospravedlnila bezbožných za odmenu, aby bola prijatá medzi padlými cirkvami odpadlickeho protestantizmu. Tento úsek označuje ich konečný súd a dôvodom tohto súdu je, že „opovrhli slovom Svätého Izraelovho“. Urobili to tým, že odmietli chápanie „každodennej služby“, ktoré predložili tí, čo zvestovali volanie hodiny súdu, a tým, že pili z kalicha odpadlickeho protestantizmu.

V danom úryvku premieňajú sladké na horké a horké na sladké. Posolstvo, ktoré je v ruke anjela, keď zostupuje, je sladké, ale záver posolstva je horký. Tvrdia, že pravé posolstvo neskorého dažďa, ktoré sa začína, keď anjel zostupuje, je horké, a pri jeho závere označujú za sladké falošné posolstvo pokoja a bezpečnosti, lebo si nemôžu pomôcť a neustále obracajú veci naruby.

Úsek, v ktorom je tento hriech znázornený, sa nachádza na konci ich spoločného skúšobného času. Preto je primerané vidieť, že ich konanie, spočívajúce v stotožnení satanského diela pohanstva s dielom Krista, je prorockou paralelou k neodpušiteľnému hriechu, ktorým je stotožnenie diela Ducha Svätého s dielom satana. Umiestnenie „lži“ do tretej generácie adventizmu poskytlo základnú logiku ich falošného posolstva neskorého dažďa a napokon na nich privádza mocné zvedenie. Práve ten úsek, v ktorom Miller dospel k pochopeniu správneho významu „the daily“, ich zobrazuje ako porazených.

Nech vás nikto nijak neoklame; lebo ten deň nepríde, kým najprv nepríde odpadnutie a nebude zjavený človek hriechu, syn zatratenia, ktorý sa protiví a povyšuje nad všetko, čo sa nazýva Boh alebo čo sa uctieva; takže sa posadí ako Boh v chráme Božom a vydáva sa za Boha. Nepamätáte sa, že som vám o tom hovoril, keď som bol ešte u vás? A teraz viete, čo ho zadržíava, aby bol zjavený vo svojom čase. Lebo tajomstvo nepravosti už pôsobí; len ten, kto teraz zadržíava, bude zadržíavať, kým nebude odstránený z cesty. A potom bude zjavený ten bezbožník, ktorého Pán zahubí duchom svojich úst a zničí jasom svojho príchodu; toho, ktorého príchod je podľa pôsobenia satana so všetkou mocou, znameniami a lživými zázrakmi a so všetkým zvodom nepravosti medzi tými, ktorí hynú, pretože neprijali lásku pravdy, aby boli spasení. A preto im Boh pošle mocné poblúdenie, aby uverili lži, aby boli odsúdení všetci, ktorí neuverili pravde, ale našli záľubu v nepravosti. 2 Tesaloničanom 2:3–12.

Proroci hovoria o posledných dňoch viac než o ktoromkoľvek inom predchádzajúcom posvätnom dejinnom období, a to platí aj o tomto úseku. Základ Millerovho vzrastu poznania je zároveň základom vzrastu poznania, ktorý prišiel v roku 1989, lebo správne pochopenie prorockých dejín spojených s „každodennou obeťou“ opisuje dejiny štyridsiateho a štyridsiateho prvého verša jedenástej kapitoly Daniela. To znamená, že ak študent prorocietv nerozumie úlohe pohanstva a jeho prorockému vzťahu k pápežskému Rímu, potom nebude schopný rozpoznať, že dielo najprv zadržíavať vzostup pápežstva a potom dielo posadiť pápežstvo na trón zeme vykonalo pohanstvo, a že toto dielo je predobrazom úlohy zemskej šelmy zo Zjavenia trinástej kapitoly, ktorá najprv zadržíava pápežstvo, no potom sa zmení a posadí ho na trón zeme. Úloha zemskej šelmy zo Zjavenia trinástej kapitoly je predstavená ako budúcnosť Ameriky.

V našom ďalšom článku budeme pokračovať v úvahe o odpečatení svetla rieky Hiddekel.

„Ten, ktorý vidí pod povrch, ktorý číta srdcia všetkých ľudí, hovorí o tých, ktorí mali veľké svetlo: ‚Nie sú zarmútení ani ohromení pre svoj mravný a duchovný stav.‘ Áno, vyvolili si svoje vlastné cesty a ich duša nachádza záľubu vo svojich ohavnostiach. ‚Aj ja si vyvolím ich poblúdenia a privediem na nich to, čoho sa boja; pretože keď som volal, nik neodpovedal; keď som hovoril, nepočúvali; ale páchali zlo pred mojimi očami a vyvolili si to, v čom som nemal záľubu.‘ ‚Boh im pošle mocné pôsobenie bludu, aby verili lži,‘ pretože ‚neprijali lásku pravdy, aby mohli byť spasení,‘ ‚ale našli záľubu v nepravosti.‘ Izaiáš 66:3, 4; 2 Tesaloničanom 2:11, 10, 12.

„Nebeský Učiteľ sa opýtal: ‚Aký silnejší blud môže oklamať myseľ než predstieranie, že staviate na správnom základe a že Boh prijíma vaše skutky, zatiaľ čo v skutočnosti uskutočňujete mnohé veci podľa svetskej politiky a hrešíte proti Jehovovi? Ó, je to veľké

klamstvo, podmanivý blud, ktorý sa zmocňuje mysli, keď si ľudia, ktorí kedysi poznali pravdu, mýlia formu zbožnosti s jej duchom a mocou; keď sa domnievajú, že sú bohatí, zbohatli a nič nepotrebujú, hoci v skutočnosti potrebujú všetko.“

„Boh sa nezmenil vo svojom postoji voči svojim verným služobníkom, ktorí si zachovávajú svoje rúcha nepoškvrnené. Mnohí však volajú: ‚Pokoj a bezpečnosť,‘ zatiaľ čo na nich prichádza náhla skaza. Ak nenastane dôkladné pokánie, ak ľudia nepokoria svoje srdcia vyznaním a neprijmú pravdu tak, ako je v Ježišovi, nikdy nevojdu do neba. Keď v našich radoch nastane očistenie, už viac nebudeme pokojne odpočívať a chváliť sa, že sme bohatí a zbohatli sme a nič nepotrebujeme.“

„Kto môže pravdivo povedať: ‚Naše zlato je vyskúšané v ohni; naše rúcha sú nepoškvrnené svetom‘? Videla som nášho Učiteľa, ako ukazoval na rúcha takzvanej spravodlivosti. Keď ich strhol, odhalil nečistotu pod nimi. Potom mi povedal: ‚Nevidíš, ako okázalo zakryli svoju poškrvnu a skazenosť charakteru? ‚Ako sa verné mesto stalo smilnicou!‘ Dom môjho Otca sa stal domom kupčenia, miestom, odkiaľ sa vytratila Božia prítomnosť a sláva! Z tejto príčiny je tu slabosť a chýba sila.“ Testimonies, zväzok 8, 249, 250.